

COVID-19 SALGININ ŞİRKETLER HUKUKUNDA YARATTIĞI SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

*Dr. Öğr. Üyesi Murat GÜREL **

I. GİRİŞ

Tüm dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını 28.8.2020 tarihi itibarıyla hala etkisini azaltmamıştır. Hatta son veriler salgının devam edeceğini göstermektedir. Salgının etkilerinin devam etmesi, ekonominin önemli aktörlerinden olan ticaret şirketlerini de çeşitli yönlerden etkilemektedir. Tebliğde ülkemizdeki yaygınlıkları sebebiyle sermaye şirketleri özelinde hem bu sorunları ortaya koymaya hem de karşılaştırmalı hukuktaki gelişmeleri gözönüne alarak bazı çözümler öne sürmeye çalışacağım.

II. SORUNLAR

A. GENEL KURUL TOPLANTISI YAPILMASI

Kişi birliği olan şirketlerde ortaya çıkan ilk sorun genel kurul toplantısına ilişkindir. 7244 sayılı Yeni Koronavirüs (COVID-19) Salgınının Ekonomik ve Sosyal Hayata Etkilerinin Azaltılması Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun¹ m. 2.1.d'de kooperatiflerin genel kurulları 31.7.2020 tarihine ertelenmiştir. Tebliğin hazırlandığı tarih itibarıyla bu erteleme süresi dolmuştur. Diğer şirketler bakımından ise genel kurul toplantıları ertelenmemiştir.

Şirketlerin faaliyetlerini sürdürebilmeleri ve özellikle kriz dönemlerinde gereken bazı kararları alabilmeleri için genel kurul toplantısı yapmalarına ihtiyaç vardır. Örneğin şirketin özkaynağa ihtiyacı varsa sermaye artırımı kararı alması veya faaliyetine devam edebilmesi için başka şirketlerle birleşmesi gerekebilir. Yine yönetim

*Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, Murat.Gurel@ankara.edu.tr, [ORCID ID: 0000-0002-4671-9374](https://orcid.org/0000-0002-4671-9374).

¹ RG, 17.4.2020, S. 31102.

kurulunun/müdürler kurulunun süresi dolmuşsa yenilerinin seçilmesi gerekebilir. Bu sebeplerle şirketlerin genel kurul toplantısı yapılmasının kolaylaştırılması sağlanmalıdır.

Elbette mevcut hukukî durumda fiziki toplantı yapılabilmeyle birlikte, toplantıya sağlık nedeniyle katılmaktan çekinen pay sahiplerinin/ortakların katılma haklarının sağlanması gerekmektedir. Bu genel kurul bakımından ilk sorun olarak ortaya çıkmaktadır.

Düşünülmesi gereken bir diğer sorun da fiziki toplantı zorunluluğu karşısında bazı önemli kararların alınmasında gerekli yetersayılara ulaşılamadığından gerekli kararların alınamamasıdır.

B. ŞİRKETİN ÖZKAYNAKLARININ KORUNMASI VE ARTIRILMASI

Şirketin özkaynaklarının korunması da nakit akışı düşen şirketlerin faaliyetlerine devam etmesi için önemlidir. Bu amaçla olsa gerek 7244 sayılı Kanun m. 12 ile 6102 sayılı TTK'ya eklenen geçici m. 13 ile sermaye şirketlerinde kâr dağıtımının 30.9.2020 tarihine kadar sınırlandırılmıştır. Öte yandan böyle bir tercihin yerindeliği de sorgulanmalıdır.

Yine nakde ihtiyacı olan şirketlerde, nakit girişinin bir an önce sağlanması için sermaye artırımını usulünün kolaylaştırılması düşünülebilir.

C. YAPISAL DEĞİŞİKLİKLERİN KOLAYLAŞTIRILMASI

Nakit sıkışıklığı içinde bulunan şirketler faaliyetlerini “ekonomik” anlamda devam ettirmek için başka şirketlerle birleşmek zorunda kalabilir. Ancak salgın nedeniyle bilançolardaki bozulmalar hem ara bilanço çıkarma zorunluluğu doğurabileceği gibi, birleşmeye katılan şirketlerin gerçek ekonomik durumunu yansıtmayabilir. Bu durum birleşmeye katılan şirketlerin ortaklarının paylarının adil değerini almalarına engel olabilir veya yapısal değişiklik işlemlerinin gerçekleşmesini güçleştirebilir. Bu çerçevede salgının şirket bilançoları üzerindeki olumsuz etkileri

D. İFLÂS BAŞVURUSU ZORUNLULUĞU

TTK m. 376 ve İİK m. 179 gereği şirket, borca batık hâle geldiğinde gerekli önlemleri almazsa iflâs başvurusunda bulunmak zorundadır. Covid-19 salgını nedeniyle şirketlerin nakit akışı düşmesi, onları ilave borçlanmaya itebilir. Bu durum ise şirketlerin borçluluk oranını arttıracacağı için şirketlerin borca batık hale gelmesine yol açabilir. Salgın

olmasa idi faaliyetlerine devam edebilecek bu şirketlerin iflâs başvurusunda bulunup bulunmama zorunluluğu da ayrı bir sorun olarak görülebilir.

III. ÖNERİLER

Anılan sorunların çözümü için Türk öğretisinde de çeşitli öneriler sunulmuştur. Tebliğde hem Türk öğretisindeki önerilerden² hem de diğer hukuk sistemlerinde benimsenen çözümlerden de hareketle Türk şirketler hukuku için önerilerde bulunacağım. Bu öneriler değerlendirilirken olağanüstü koşulların, olağanüstü tedbirleri zorunlu kıldığı hatırdan çıkmamalıdır. Dolayısıyla yapılacak bu öneriler, salgın dönemiyle sınırlı kalmalıdır. Bu çerçevede olağanüstü koşullar için öngörülecek kurallar geçici olmalı ve olağan dönemi de kapsayacak şekilde genelleştirilmemelidir.

Önerilerimi genel kurul kararlarının alınmasının kolaylaştırılması, doğrudan iflâs hükümleri ile şirket sermayesinin üçte ikisinin kaybı hâlinde şirketin sona ereceğine ilişkin düzenlemenin uygulanmaması, yapısal değişiklik işlemleri ile sermaye artırımının kolaylaştırılması ve nihayet kâr payı dağıtım yasağının tekrar düşünülmesi başlıkları altında sunacağım.

A. GENEL KURUL KARARLARININ ALINMASININ KOLAYLAŞTIRILMASI

1. Genel Kurula Elektronik Ortamda Katılım

Covid-19 salgını sonrasında sermaye şirketlerinde genel kurul toplantılarının yapılabilmesini kolaylaştırmak amacıyla Ticaret Bakanlığı 20.03.2020 tarihinde yaptığı bir duyuru ile esas sözleşmesinde hüküm bulunmayan şirketlerin pay sahiplerinin de elektronik genel kurul yoluyla toplantıya katılımına imkân sağlamıştır³. Bu duyurunun TTK m. 1527'ye aykırı olduğu açıktır.

Kanuna aykırılığı gidermek için bir kanun değişikliği ile esas sözleşmede hüküm olmasa bile anonim ve limited şirketlerde elektronik genel kurul yapılmasına imkân tanınabilir. Nitekim Alman hukukunda “Covid-19 Salgınının Medeni Hukuk, İflâs

² Bu öneriler için bkz. **Çağlar, Hayrettin (ed.):** COVID-19 Salgınının Ticaret Hukukuna Etkileri, TÜBA COVID-19 Küresel Salgını: Hukuki Değişim ve Etkileşimler Rapor, s. 90 vd. (<http://www.tuba.gov.tr/files/yayinlar/raporlar/Hukuk%20Raporu.pdf>, erişim tarihi: 29.7.2020).

³ <https://icticaret.ticaret.gov.tr/haberler/sirketlerin-genel-kurul-toplantilarina-iliskin-aciklama> (erişim tarihi: 19.7.2020).

Hukuku ve Ceza Usul Hukukundaki Sonuçlarının Hafifletilmesi Hakkında Kanun'da⁴ bu konuda bir düzenleme yapılmıştır. Bu Kanun her biri ayrı bir kanun başlığını taşıyan Artikel'lere bölünmüştür. Artikeller de kendi içinde paragrafa bölünmüştür. Doğrudan şirketler hukukunu düzenleyen Artikel 2'nin başlığı "Covid-19 Salgınının Etkilerinin Azaltılması için Şirketler, Kooperatifler, Dernekler, Vakıflar ve Kat Mülkiyeti Hukukuna İlişkin Alınan Tedbirler Hakkında Kanun"⁵ dur (Covid-19 Şirketler Kanunu). Bu Kanun § 1'de yönetim kurulunun, gözetim kurulunun da onayı (§1.6) ile esas sözleşmede hüküm olmasa bile pay sahiplerinin genel kurulda elektronik ortamda katılabilmesine (§ 1.1), elektronik ortamda oy kullanabilmesine, gözetim kurulu üyelerinin görüntü ve ses nakliyle katılabilmesine karar verebileceği düzenlenmiştir. Bunun ötesinde yönetim kurulu belli şartların sağlanması hâlinde fiziksel katılımın olmadığı tamamen sanal ortamda genel kurul yapılmasına karar verebilir (Covid-19 Şirketler Kanunu § 1.2). Böyle bir ihtimalde pay sahipleri toplantıya fiziken katılamayacaktır⁶.

Benzer bir kanuni düzenlemenin Türk hukukunda da yapılması, Bakanlık duyurusunun TTK m. 1527'ye aykırılığı konusundaki eleştirileri⁷ bertaraf etmeye yarabileceği, hukuk güvenliğine de hizmet edecektir.

2. Genel Kurulda Elden Dolaştırma Usulü veya Yazılı Oy Kullanmaya İzin Verilmesi

Elektronik ortamda genel kurula katılmanın çeşitli zorlukları olabilir. Bunun için altyapı kurulması, e-imza gereği vs. gibi ilave masraflar bu yöntemi caydırabileceği gibi, pay sahiplerinin elektronik ortama aşına olmaması da bir diğer engel olabilir. Bu sebeple anonim şirketlerde de limited şirketlerde (TTK m. 617.4) olduğu gibi elden dolaştırma yoluyla karar alınabileceğine yönelik kanunî düzenleme yapılabilir.

⁴„Gesetz zur Abmilderung der Folgender COVID-19-Pandemie im Zivil-, Insolvenz- und Strafverfahrensrecht“, Bundesgesetzblatt Jahrgang 2020 Teil I Nr. 14, s. 569 (https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav?startbk=Bundesanzeiger_BGBl&jumpTo=bgbl114s2020.pdf#_bgbl_%2F%2F*%5B%40attr_id%3D%27bgbl120s0569.pdf%27%5D__1595572541486, erişim tarihi: 24.7.2020).

⁵„Gesetz über Maßnahmen im Gesellschafts-, Genossenschafts-, Vereins-, Stiftungs- und Wohnungseigentumsrecht zur Bekämpfung der Auswirkungen der COVID-19-Pandemie“.

⁶ **Lieder, J.:** Unternehmensrechtliche Implikationen der Corona-Gesetzgebung, ZIP 2020, s. 840.

⁷Bu husustaki bkz. **Ünal, Mücahit** (Editör.: Muhammet Özkes): Koronavirus (Covid-19) Salgını Nedeniyle Alınan Önlemlerin Anonim ve Limited Şirketlerde Yönetim Kurulu, Müdürler Kurulu ve Genel Kurul Toplantılarına Etkisi, Covid-19 Salgınının Hukukî Boyutu, On İki Levha Yayınları, İstanbul, 2020, Ss. 597-622, s. 608.

Ancak bu şekilde karar alınabilmesi için hiçbir ortağın itiraz etmemesi gerekir. Kanaatimizce salgın süresince bu koşulun da kaldırılması gerekir. Aksi hâlde karar almayı kolaylaştırma amacına ulaşmak mümkün olmayabilir. Dolayısıyla anonim şirketlerde elden dolaştırma yoluyla karar alınması benimsenmeli; ayrıca hem limited şirket hem anonim şirketlerde ortağın/pay sahibinin itirazı olmaması şartı, salgın sürecince kaldırılmalıdır. Nitekim Alman hukukunda limited şirketler bakımından bu şart kaldırılmıştır (Covid-19 Şirketler Kanunu § 2). İtiraz şartı kaldırılrsa bile, önerinin bütün pay sahiplerine/ortaklara yapılması zorunluluğu muhafaza edilmelidir. Pay sahipleri/ortaklar, karar alma usulüne itiraz edemese bile, gerekli çoğunluğu sağlamaları hâlinde kararın alınmasını engelleyebilmelidir.

B. SERMAYE ARTIRIMININ KOLAYLAŞTIRILMASI

Salgın sonrası anonim ve limited şirketlerin özkaynak ihtiyaçlarını sermaye artırımını yoluyla karşılama zorunluluğu doğabilir. Bu sürecin hızla tamamlanması için şirketin sermaye artırımını kolaylaştırılmasına yönelik tedbirler de alınabilir.

Sermaye artırımının kolaylaştırılmasına çeşitli hukuk sistemlerinde rastlanmaktadır. Örneğin Alman hukukunda Ekonomik İstikrar Fonu'nun sermaye artırımına katılacağı şirketlerde esas sermaye sistemindeki pek çok kurala istisna öngörülmüştür⁸. Bunun dışında diğer ülkeler de genel olarak sermaye artırımının kolaylaştırılması yönünde tedbir almıştır⁹.

Karşılaştırmalı hukuktaki gelişmeler de gözönüne alınarak Türk hukuku bakımından da aşağıdaki tedbirler düşünülebilir. Ancak bu tedbirlerin salgın dönemi ile sınırlı olarak uygulanması gerektiği hatırdan çıkarmalıdır.

1. Rüçhan Hakkının Kısıtlanması

Yeni sermayeye ihtiyaç duyan şirketlerde üçüncü kişilerin sermaye artırımına katılmasında engellerden biri de pay sahiplerinin rüçhan hakkıdır. Salgın döneminde

⁸Bu konuda bkz. Gesetz zur Errichtung eines Wirtschaftsstabilisierungsfonds Artikel 2 (undesgesetzblatt Jahrgang 2020 Teil I Nr. 14, s. 543 vd., https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav#__bgbl__%2F%2F*%5B%40attr_id%3D%27bgbl120s0543.pdf%27%5D_1596041597568, erişim tarihi: 29.7.2020).

⁹Çeşitli ülkelerin aldığı tedbirler için bkz. **Zetzsche, D. A./Anker-Sørensen, L./Consiglio, R./Yeboah-Smith, M.:** Covid-19 Crisis and Company Law -Towards Virtual Shareholder Meetings-, s. 30 vd. (<https://ssrn.com/abstract=3576707>, erişim tarihi: 29.7.2020).

şirkete sermaye koymanın yanı sıra başka katkılarda bulunabilecek olan kişilerin sermaye artırımına katılabilmesi için rüçhan hakkının kısıtlanmasını kolaylaştırmak düşünülebilir.

Elbette TTK m. 461.2 kapsamında salgın döneminde şirkete yatırım yapacak kişi lehine rüçhan haklarının kısıtlanması haklı sebep teşkil edebilecekse de TTK m. 461.2’de yer alan esas sermayenin asgari yüzde 60’ını öngören karar yetersayısı sağlanamayabilir. Buna göre, TTK m. 461.2’deki yetersayının düşürülmesi önerilebilir.

Yine şirketin ihtiyaç duyduğu yeni sermayenin bir an önce şirkete ödenmesini temin için pay sahiplerinin rüçhan haklarını kullanma süresi 15 günden (TTK m. 461.3) daha kısa bir süreye indirilebilir¹⁰.

2. Yetersayıların Düşürülmesi

Sermaye artırımında aranan yetersayıların düşürülmesi de şirketin ihtiyacını duyduğu özkaynağa ulaşmasını kolaylaştırabilir. Anonim şirketler bakımından TTK m. 421’de, limited şirketler bakımından ise 621.1.d’de öngörülen toplantı ve karar yetersayılarının düşürülmesi bu amaçla önerilebilir. Böylece sermaye artırım kararının alınması kolaylaştırılabilir.

3. Pay Sahiplerinin Haklarının Korunması

Bu başlık altında yapılan önerilerin çoğu, olağan dönem şartlarında düşünüldüğünde pay sahiplerinin haklarını büyük ölçüde ihlâl edici niteliktedir. Yaptığımız öneriler olağanüstü salgın koşullarında şirketlerin yaşamaya devam etmesini hedeflediği için olağan dönemde kabul edilemeyecek şekilde pay sahiplerinin haklarının kısıtlanması veya ihlâl edilmesi sonucunu doğuracaktır. Öte yandan bu önerilerin gerçekleştirilmesi şirketlerin faaliyetlerini devam ettirmelerini de sağlayabilecektir. Bu açıdan, pay sahiplerinin haklarını ihlâl eden işlemlerin yapılmasına *ex-ante* izin verilmesi, ancak bu önerilerin pay sahiplerini zarara uğratma amacıyla kullanılması hâlinde ise, sorunun, yönetim kurulu sorumluluğu yoluyla çözülmesi (*ex-post*) en uygun yol olarak gözükmektedir¹¹. Buna göre, şirketin ihtiyacı olmaksızın sadece azınlık pay sahiplerinin pay sahipliği oranını düşürmek için alınan sermaye artırım kararı veya rüçhan hakkı kısıtlanması yönetim kurulunun sorumluluğunu doğurabilir. Ancak burada da pay

¹⁰ **Enriques, L.:** Pandemic-Resistant Corporate Law: How to Help Companies Cope with Existential Threats and Extreme Uncertainty During the Covid-19 Crisis, Law Working Paper N° 530/2020, July 2020 s. 11 (http://ssrn.com/abstract_id=3641505, erişim tarihi: 29.7.2020).

¹¹ **Enriques,** s. 19.

sahiplerinin uğradığı her zararın giderilmesi hedeflenmemeli, kararın alınmasında özen yükümlülüğünü ihlâl etmeyen yönetim organının sorumluluğu doğmamalıdır.

C. YAPISAL DEĞİŞİKLİKLER BAKIMINDAN

Covid-19 salgınının etkilenen şirketlerin “ekonomik” olarak varlığını devam ettirebilmesi için birleşme veya bölünme işlemleri gerçekleştirmesi ihtimal dahilindedir. Bu tür işlemler, şirketlerin Covid-19 salgının yarattığı olumsuzluğu atlatmasına da yardımcı olabilir. Dolayısıyla yapısal değişikliklere girişmek isteyen şirketler bakımından da salgının etkileri gözönüne alınarak bir düzenleme yapılması önerilebilir.

Yapısal değişiklikler bakımından önerilebilecek tedbir, Covid-19 salgını sonrası ticarî faaliyeti duran şirketlerin bilançolarındaki bozulmaların yapısal değişiklik işlemine etkisinin azaltılmasıdır. Bilindiği üzere birleşme ve bölünme işlemlerinde pay değişim oranının hesaplanmasında şirketin bilançosu da dikkate alınmaktadır (TTK m. 140). Salgın öncesinde sağlıklı bir bilançoya sahip şirketin, salgın sonrasında bilançosunda meydana gelen değişikliklerin etkisini azaltmak için TTK m. 144 ve m. 165’de yer alan “*son bilançonun çıkarılmasından sonra, birleşmeye katılan şirketlerin malvarlıklarında önemli değişiklikler meydana gelmişse*” ara bilanço çıkarılması düzenlenmesi zorunluluğu hafifletilerek, ara bilanço çıkarılması yapısal değişikliğe katılan şirketlerin takdirine bırakılabilir. Yine salgının etkisini bertaraf etmek için birleşme ve bölünme işlemlerinde 31.12.2019 tarihindeki bilançonun kullanılabilmesi hükme bağlanabilir.

Öte yandan belirtelim ki, bu önerilerimiz sadece şirketlere bu konuda tercihte bulunma hakkı verilmesi yönünde olup, yapısal değişikliklerde hiç ara bilanço çıkarılmayacağı veya 31.12.2019 tarihli yıllık bilançonun kullanılmasının zorunlu tutulması uygun olmayacaktır.

D. İFLÂS BAŞVURUSU ZORUNLULUĞU BAKIMINDAN

Ticaretin neredeyse durması nedeniyle gelir yaratamayan şirketler, ödeme güçsüzlüğüne düşebilir veya borca batık duruma gelebilir. Bunun sonucunda normal durumda sağlıklı olan şirketlerin, sadece salgın nedeniyle iflâs etmesi ihtimali doğabilir (TTK m. 376, İİK m. 178, 179). Ekonomik olarak verimli olan şirketlerin sadece salgın nedeniyle iflâs etmesi genel ekonomi açısından zararlı olacaktır. Dolayısıyla ödeme güçsüzlüğü veya borca batıklık durumu, Covid-19 salgınından kaynaklanıyorsa ve

şirketin salgın sonrasında bu durumdan çıkma ihtimali varsa İİK m. 178, 179 ve TTK m. 376 hükümlerinin uygulanması ertelenebilir¹².

Nitekim Alman ve İsviçre hukukunda bu konuda düzenleme yapılmıştır. Alman hukukunda Covid-19 Salgınının Medeni Hukuk, İflâs Hukuku ve Ceza Usul Hukukundaki Sonuçlarının Hafifletilmesi Hakkında Kanun'un 1. Artikel'i, İflâs Başvurusu Yükümlülüğünün Geçici Olarak Durdurulması ve Covid-19 Salgınına Bağlı İflas Nedeniyle Organ Sorumluluğunun Sınırlanması Kanunu'dur (Covid-19 İflas Kanunu). Bu Kanun'un § 1.1'e göre 30.09.2020'ye kadar doğrudan iflâs başvurusunda bulunma yükümlülüğü durdurulmuştur. Ancak bu düzenlemenin uygulanabilmesi için iflâs koşullarının Covid-19 salgınından doğması ve ödeme güçsüzlüğü durumunun ortadan kaldırılması ihtimalinin bulunması gerekir. Bu iki koşulun sağlanması bakımından bir de karine kabul edilmiştir. Eğer borçlu 31.12.2019 tarihinde ödeme güçsüzlüğü hâlinde değilse, o zaman iflâs riskinin Covid-19 salgınından doğduğu ve ödeme güçsüzlüğü halinin ortadan kaldırılacağı karine olarak kabul edilmektedir.

İsviçre hukukunda da benzer bir düzenleme yapılmıştır: Korona Krizi ile Mücadelede İflâs Hukukuna İlişkin Mücadele Tedbirlerine İlişkin Tüzük¹³ m. 1'de borca batıklık hâlinde şirketin iflâsı için mahkemeye başvurmadan vazgeçebileceği düzenlenmiştir. Ancak bunun için şirketin 31.12.2019 tarihi itibarıyla borca batık olmaması ve borca batıklığın 31.12.2020'de sona ereceğinin öngörülebilmesi gerekir (Tüzük m. 1.1). Yönetim kurulu mahkemeye başvurmama kararının gerekçesini yazılı olarak belgelemelidir (Tüzük m. 1.2). Bu düzenleme sermaye kaybı veya borca batıklık nedeniyle mahkemeye başvurma zorunluluğu bulunan diğer kişilere de uygulanacaktır (Tüzük m. 2).

Yine borca batıklık nedeniyle iflâs başvurusu yanında şirketin özkaynaklarının, sermayenin üçte birine inmesi hâlinde şirketin sona ermesini veya sermaye azaltımı yapmasını öngören TTK m. 376.3'ün uygulanmasının da ertelenmesi düşünülebilir¹⁴.

¹² Çağlar, s. 90.

¹³ Verordnung über insolvenzrechtliche Massnahmen zur Bewältigung der Coronakrise, AS 2020, s. 1233, <https://www.admin.ch/opc/de/official-compilation/2020/1233.pdf> (erişim tarihi: 27.7.2020).

E. KÂR PAYI DAĞITIMI YASAĞININ YENİDEN GÖZDEN GEÇİRİLMESİ

Son önerimiz ise kâr payı dağıtım yasağının yeniden gözden geçirilmiştir. Öğretilerde de ifade edildiği üzere, kâr payı dağıtım yasağının amaca uygunluğu tartışmalıdır¹⁵. Bu konu yönetim kurulunun ve genel kurulun takdirine bırakılmalıdır. Çeşitli hukuk sistemlerine bakıldığında reel sektördeki şirketler bakımından kâr payı dağıtım konusunda bir düzenleme yapmaktan kaçındıkları sadece yöneticilerin bu konuda daha hassas olmasını tavsiye ettikleri¹⁶; hatta Almanya’da önceki dönem kârının dağıtım için yönetim kuruluna esas sözleşmede yetki verilmesi şartının kaldırıldığı görülmektedir. Dolayısıyla Türk hukukunda da kâr dağıtım yasağının devamı olması gereken hukuk bakımından gözden geçirilmelidir.

Son olarak Türkiye koşullarında, kâr dağıtım yasağı alınması amaca uygun görülüyorsa o zaman, ekonomik olarak kâr dağıtım ile benzer sonuçlar doğuran şirketin kendi paylarını iktisabı konusunda da bir sınırlama öngörülmesi, en azından yasağın dolanılmasını engellemek bakımından yararlı olacaktır.

¹⁴ Benzer kuralın bulunduğu İspanya’da bu yönde düzenleme yapıldığı hakkında bkz. **Gurrea-Martínez, A.:** Directors’ Duties of Financially Distressed Companies in the Time of COVID-19, The COVID-19 Pandemic and Business Law:

A Series of Posts from the Oxford Business Law Blog, s. 17 (erişim tarihi: <https://ssrn.com/abstract=3573419>).

¹⁵ Bkz. **Bilgin, H. Y.:** Covid-19 Salgını Nedeniyle Türk Ticaret Kanunu’na 7244 Sayılı Kanun’la Eklenen Geçici 13. Madde İle Sermaye Şirketlerine Getirilen Sınırlamaların Ekonomik Analizi, Covid-19 Salgının Hukukî Boyutu, On İki Levha Yayınları, İstanbul, 2020, Ss. 623-628, s. 623 vd.

¹⁶ Bu hususta bkz. **Zetzsche/Anker-Sørensen/Consiglio/Yeboah-Smith**, s. 29

